

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1591/2021
16.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник, Бранислав Петронијевић, адвокат у ..., против туженог АД Холдинг Индустрија каблова, Јагодина, чији је пуномоћник Милош Вујисић, адвокат у ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 222/21 од 16.03.2021. године, у седници већа одржаној дана 16.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 222/21 од 16.03.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 222/21 од 16.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П1 301/20 од 24.11.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев првотужиоца да се обавезе тужени да првотужиоцу исплати обрачунату камату од 30.04.2014. године, у износу од 490.179,11 динара, на име јубиларне награде 81.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.07.2014. године до исплате, на име трошкова превоза за долазак и одлазак на посао до 30.04.2014. године и то главни дуг у износу од 74.846,00 динара са обрачуном каматом до 30.04.2014. године у износу од 40.597,98 динара, све са законском затезном каматом од 01.05.2014. године до исплате; ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев друготужиоца да се обавезе тужени да друготужиоцу исплати на име неисплаћене разлике зарада за период мај 1997. године – април 2001. године, главни дуг у износу од 41.334,08 динара са обрачуном каматом до 30.04.2014. године 398.492,17 динара, све са законском затезном каматом почев од 01.05.2014. године до исплате, на име јубиларне награде 81.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.07.2014. године до исплате, на име трошкова превоза за долазак и одлазак на посао до 30.04.2014. године и то главни дуг у износу од 64.066,00 динара са обрачуном каматом до 30.04.2014. године у

износу од 35.423,88 динара, све са законском затезном каматом од 01.05.2014. године до исплате; ставом трећим изреке одбијен је тужбени захтев трећетужиоца да се обавезе тужени да трећетужиоцу исплати на име неисплаћене разлике зарада за период мај 1997. године – април 2001. године, главни дуг у износу од 43.708,55 динара са обрачунатом каматом до 30.04.2014. године 451.670,48 динара, све са законском затезном каматом почев од 01.05.2014. године до исплате, на име јубиларне награде 81.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.07.2014. године до исплате, на име трошкова превоза за долазак и одлазак на посао до 30.04.2014. године и то главни дуг у износу од 64.066,00 динара са обрачунатом каматом до 30.04.2014. године у износу од 34.543,88 динара, све са законском затезном каматом од 01.05.2014. године до исплате; ставом четвртим обавезани су тужиоци да туженом солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 152.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 222/21 од 16.03.2021. године одбијена је жалба тужилаца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужилаца за исплату на име неисплаћене разлике зарада, на име јубиларне награде и на име трошкова превоза за долазак и одлазак са посла јер је утврђено да је усвојеним УППР-ом предвиђена конверзија потраживања поверилаца у капитал туженог, па се спорна потраживања имају намирити према условима из усвојеног плана реорганизације. Тужиоци нису оспорили овако прецизно утврђено намирење предметног потраживања и означени удео у капиталу туженог. О овом праву тужилаца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда у којима је одлучивано истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањима и правним основом. Због тога у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужба ради исплате поднета је 31.10.2016. године. Вредност предмета спора у односу на првотужиоца износи 155.846,00 динара, у односу на друготужиоца 145.066,08 динара и у односу на трећетужиоца 188.774,55 динара, што на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије па ревизија тужилаца није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**